

La pomul lăudat...

Delegația Permanentă a P.N.L. s-a întrunit sâmbătă, 11 aprilie, la București. Evenimentul a fost așteptat cu interes major de toată suflarea politică din țară, întrucât el trebuia să facă lumină în chestiunea mult discutată a relației P.N.L. — Convenția Democratică, relație pe seama căreia s-au făcut supoziții de tot felul, supoziții alimentate și de ținuta politică, încercă în ultima vreme, a conducătorului actual al P.N.L., dl. Radu Cîmpeanu. De altfel, dl. Radu Cîmpeanu, căruia îi place să se simtă răsfățatul scenei politice românești, s-a hotărât să locuiască în balansoar și încă într-un balansoar cu o amplitudine periculoasă. Domnia sa a fost certat părintește, dar aspru, de liberali de marcă din afară, precum Ioana Brătianu, Vintilă Brătianu, Dinu Zamfirescu și alții, care au trimis și un mesaj Delegației Permanente, în care întinim ideea că despărțirea de Convenția Democratică înseamnă o „trădare a intereselor naționale”, fapt semnalat și de noi, mai demult, din faza manifestărilor aluzive.

În plan intern, să notăm că formațiunea liberală din Timișoara a înștiințat că va sta alături de Convenție, în viitor, indiferent de oscilațiile din conducerea P.N.L., ceea ce poate fi interpretat ca un prim semnal al unei desolidarizări care amenință să ia amploare. Acestea fiind auspiciile sub care s-a întrunit Delegația Permanentă a P.N.L., nu mai miră pe nimeni că dl. Radu Cîmpeanu nu și-a a-

nunțat nici candidatura la președinție nici poziția definitivă față de Convenția Democratică. La conferința de presă care a urmat, domnia sa a dezvăluit nenumăratele valențe ale partidului său, cum îi place dumnealui să numească P.N.L. Astfel, aflăm că există predispoziția de a încheia alianțe cu multe formațiuni politice, excluzând însă P.S.M. și P.R.M., al căror extremism displace și pe care le-a numit, fără ezitare. N-au fost numite însă Partidul Alianței Civice și U.D.M.R. În legătură cu U.D.M.R., eu surprindere constatăm prezența unui iz naționalist, recent, care nu se potrivește Convenției Democratice și care n-a caracterizat politica liberală, din câte cunoaștem. Cealaltă formațiune neglijată este P.A.G., în fruntea căreia se găsește dl. Nicolae Manolescu, cel care și-a depus primul candidatura la președinție, dar care, cu un fair-play politic pe care l-am dori molipsitor, a comunicat că este gata să și-o retragă dacă altcineva o să fie propus din partea Convenției Democratice. Este probabil că aici trebuie căutată cheia problemei. Presupunem că ochiul politic atît de ager al domnului Radu Cîmpeanu n-a scăpat varianta ca dl. Nicolae Manolescu să-i devină un rival redutabil. Că această rivalitate, la nivel de persoană, nu trebuie să antreneze P.N.L. și Convenția Democratică este ușor de înțeles pentru cei mai mulți dintre participanții la viața politică, dar nu chiar pentru toți.

Mihai BRATU

De vină-i tot legea!

Vineri a avut loc la Prefectură ședința săptămînală cu probleme legate de Legea fondului funciar. Pe ordinea de zi a fost înscrisă și cererea a vreo 200 de familii din Șelimbăr, „venetici”, fără drept de proprietate aici, care și doresc „și ei o palmă de pămînt pe care să o lucreze, pe lângă casă”. Vre-o sută de săteni împreună cu primarul comunei au venit, vineri, la Prefectură în speranța că poate poate vor reuși să-i înduplece pe cei de aici. La ieșirea din sala de ședințe l-am abordat pe dl. Gheorghe Condurat, primarul comunei Șelimbăr, cu care am avut următorul dialog:

Este vorba — ne spune din sul — despre niște oameni necăjiți care n-au primit sub comuniști decît 250 de m.p. pe care și-au făcut cite o casă. Din milă, li s-au mai dat 10 metri, peste drum, în fața casei să-i cultive și ei o ceapă un morcov... Din proprie inițiativă, aceștia și-au mai luat 30 de metri, deci, au intrat pe terenul unor oameni, pe care trebuie acum să-l punem în posesie. În momentul cînd ne-am dus cu proprietarii pe care trebuie să-i repunem în drepturi, ceilalți au sărit să facă scandal. Sufletește sînt alături de cele 200 de familii, dar eu am depus un jurămint pentru respectarea legii. Și atunci oamenii aceștia au venit să ceară ajutor la Prefectură. Eu am prezentat o situație și am propus să ne dea de la I.A.S. o suprafață de teren. Răspunsul: „Nu ești în stare, dă-ți demisia!”. Mi-o dau. Pun mandatul jos și-mi

dau demisia dacă-i nevoie.

— Și la ce rezultat s-a ajuns pînă la urmă?

— Luni, 13 aprilie, la ora 16 va veni cineva de la Prefectură la fața locului. Pînă atunci, urmează să iau din terenul de pășune, să bag tractoarele să-l are și să le dau din el celor nemulțumiți. Dar atunci se răscoală cei cu pășunile. De pe pășune dacă iau cite 10 ari, la 150 de inși, asta înseamnă o suprafață destul de mare. Deci, nu asta este rezolvarea.

— I.A.S.-ul ar avea de unde să vă dea pămînt?

— Am cerut, prin hirtia de la Prefectură, pămînt de la o fermă din Șelimbăr, care și așa trăiește în buruiiană și bălării, o suprafață de teren de 218 ha. Pentru aceasta însă trebuie să facem dovada că terenul acesta ar fi aparținut vreodată C.A.P.-ului. Trebuie căutate procesele verbale de schimb de acum 30 de ani, dacă or mai fi.

— Cine credeți că-i vinovat pentru situația din Șelimbăr?

— Legea fondului funciar. Aceasta trebuia să țină cont, printre altele, și de emigrarea populației dintr-o zonă în alta în timpul vechiului regim.

Ce-ar fi de spus? Că sperăm ca Prefectura să găsească o posibilitate legală de rezolvare a unei situații neprevăzute de această lege, numită a fondului funciar. Și mai tragem nădejde că soluția problemei nu va fi influențată în nici un fel de apartenență politică a primarului.

Natalia DROC

Concerte corale

Centrul Național de Cultură „Tinerimea română”, în colaborare cu Fundația Klaus Brambach, organizează o serie de concerte corale în România, susținute de Corul bărbătesc din Brilon/Schloss Holte. În program: muzică religioasă de Mozart, Beethoven, Schubert, Ceaikovski, precum și folclor german. În această săptămînă, vor avea loc concerte în Pitești, Rîmnicu Vilcea, Brașov, București și Sibiu.

INFORMATII

Concurs de orientare

Joi, 16 aprilie 1992, Corul bărbătesc va concerta la Sibiu, sub bagheta dirijorului Nikolaus Schröder, la Casa Armatei și la Catedrala Catolică.

În ziua de 16 aprilie 1992 ora 15,30, în Pădurea Dumbrava lingă bufetul Stejarul, Comisia județeană de turism organizează, pe parcursul a pa-

tru săptămîni, un concurs de orientare turistică ce se va desfășura în fiecare zi de joi. Sînt invitate cluburile și cercurile de turism din județul Sibiu.

Cerc de autoapărare

Casa de Cultură a Sindicatelor anunță deschiderea, începînd cu 15.04.1992, a unui curs de autoapărare în exclusivitate pentru femei. Înscrieri și informații suplimentare la secretariatul Casei de Cultură a Sindicatelor și la telefon 41 39 18.

Imagini de arhivă?

Am avut ocazia să peripatetizez, acum cîteva zile, împreună cu un prieten arhitect, — stabilit de o perioadă în Freiburg, dar conunuu admirator al Sibului —, prin Piața Mică. Voi spune mai spre sfîrșit care sînt concluziile specialistului privind organizarea arhitectonic-edilitară a acestui spațiu. Pînă atunci, frînturi din părerile unor concitadini:

„... ar putea fi mai frumoasă și mai îngrijită, dar cine mai are timp de așa ceva? • Piața Mică?, veniți într-o noapte, după ora unu și veți vedea la ce sînt întrebuițate mesele de la cafeneaua de sub arcade. • nimeni nu mai înțelege a cui este parcare și care e, de fapt, spațiul legal de parcare. S-ar putea amenaja

niște grădinițe la trotuar, cu mese și scaune, dar... îmi închipui ce iese. • Dom'le, eu locuiesc aici de peste 40 de ani. Acum e balamuc. Cînd vin și cei cu parcul de distracții, îți vine să te muți. • Am fost de curînd în Austria. Lumea de acolo își iubeste fiecare metru pătrat. Îmi închipui reacția lor, fiind în vizită în Sibiu. • Cei de la Primărie, și-au bătut joc

Cine a licitat spațiile de la parterul locuințelor? Aici sînt monumente istorice. În ritmul acesta, peste cîteva ani ne vom aminti, din poze, că am locuit aici”.

Și s-ar putea continua cu încă multe păreri ori sugestii de moment. Îmi întreb prietenul, după ce l-am lăsat, o oră bună, să pipăie atmosfera din Piața Mică: ce spui, se poate schimba ceva

pe aici? „Cred că da — îmi spune — dar în baza unui proiect care să vizeze, în primul rînd, oprirea degradării clădirilor. Practic, toate sînt monumente istorice. Am văzut, la parterul unei clădiri foarte vechi, o sală pentru jocuri mecanice. Este criminal. Ar trebui finit cu dinții de CASA ARTELOR; parcare să se efectueze numai pe exterior; s-ar putea organiza aici, spectacole extraordinare. Păcat, mare păcat”.

Vom ajunge, oare, să ne priim orașul doar în fotografii?

(A.I.)

„Superlativele” săptămînii trecute

■ Ministrul apărării naționale știe numărul dosarelor preluate de armată la 31 dec. 1989 și locul depozitării lor: 35 305 dosare (privind acțiuni ce lezează statutul), se află la S.R.I., 15 110 (cazuri penale), sînt la Procuratura Generală, 81 205, (cazuri politice) la Ministerul Justiției, 39 mii de dosare au fost sustrate în timpul revoluției — iar din acestea, aproximativ 19 mii au fost scoase din țară; din restul de 20 mii de dosare, apar „doar” informații de mass-media. ■ În timp ce generalul Spiroiu „s-a dat” la Tinerama, „care nu o să stea mult la noi” (?), am aflat că au fost găsite 38 din cele 43 de dosare întocmite la ordinul lui Ceaușescu, după Plenara din 1968. ■ Arhivele vor fi deschise după trecerea unei perioade de 30 de ani de la data emiterii lor, cam pe vremea cînd generalul se va juca cu soldații de plumb. ■ La fel de explicit este și ministrul justiției, (uitînd că cele propuse la numirea sa nu se vor legifera): „Dacă un parlamentar a fost ales pe listele unui partid, cînd ieșe din acel partid trebuie să-și piardă și mandatul de parlamentar. Pentru că el a fost ales ca reprezentant al partidului și nu ca persoană particulară”. Așteptăm provincia parlamentară...

■ Și acum, manevrele: ■ Într-o revistă, (defunctă în urma

„cenaclului național”), N. Corbu apreciază că „România a fost o țară-pionier în edificarea securității europene”. Eu mi-l închipui pe autor sub forma cercetașului roșu. ■ Nu mai este domeniul surprizei a-facerea P.S.M. și, ușor însănoșit, Ștefan Andrei preia funcția de consilier pentru probleme externe ale partidului.

Generalul și manevrele

lui, vizîndu-se ascensiunea la funcția supremă. ■ Președintele Ion Iliescu a spus, în cadrul emisiunii „Itoghi” (Concluzii) de la tv. „Ostankino” din Moscova: „este meritul lui Stalin de a fi introdus un alt factor de discordie între state, prin împărțirea fostei Basarabii în trei teritorii, unele incluse în Ucraina, teritoriul cel mai mare organizat în Republica Moldova, unde a fost adăugat acest teritoriu care nu a fost niciodată românesc”. ■ În schimb, președintele Mircea Snegur pare mai categoric (referindu-se la capacitatea de guvernare a republicii): „Este chestiunea altora, este, vășzică, poporul. Care ne alege, care ne suferă, care ne îndrumă, care ne critică. Noi slujim poporul...”. Ca și alții,

domnule frate-președinte! ■ Directorul Rompetrol S.A., Ovidiu Călinescu „a pus pe foc” o decizie guvernamentală, precizînd că: „motivația (guvernului, n.n.), pentru confiscarea valutei agenților comerciali, prin necesitatea plăților pentru gazele naturale importate este falsă”, din moment ce plata s-a făcut numai în mărfuri. ■ La prima ședință a Colegiului Director al F.S.N. — Roman, domnului Duvăz i-a scăpat o perlă incoloră: „Dacă vrem să avem relații cu partidele socialiste și social-democrate, e foarte important să avem o femeie la externe”. Sau nu i-a scăpat perla, ci, poate, scoica? ■ În rest și pentru „liniștea” acestei săptămîni, am să citez din „Scînteia”/31 aug. 1992, din articolul „Un mare document al comunismului”, privind proiectul Statutului modificat al P.C. al U.R.S.S., semnat de Silviu Brucan: „Membrii de partid arată că studiarea acestui document i-a ajutat să înțeleagă mai bine necesitatea de a întări vigilența politică”, fiind „obligatorie pentru fiecare comunist în orice sector de muncă și în orice situație”. Oare prin fraza sa antologic-post-revoluționară televizată, polițitul de la „Scînteia” ar fi vrut să spună că în orice situație stupidenia de grup aparține camarazilor săi?

Andrei ILENI

Pîriul și canalizarea

Despre felul în care omul transformă neprecupețit natura în folosul său, se pot scrie foarte multe lucruri. Se cunosc deja multe exemple în care aceste transformări atrag după sine mari riscuri, la care omul nu se așteaptă inițial.

Pe str. Ogorului (Turnișor) la nr. 4 locuiește dl. Vekony Viorel. Prin spatele casei sale trece un pîriu comunal, în care se scurg inclusiv apele din curțile locatarilor și apa de pe stradă provenită din ploii (pentru că strada nu are canalizare).

Acest pîriu este, în cazul de

față, necesar locatarilor. Iată însă ce ne spune dl. Vekony Viorel: „Cetățeanul Sandu Gheorghe, noul proprietar al terenului viran dintre numerele 6—8, pe care vrea să-și construiască locuință, intenționează să canalizeze acest pîriu în interes personal, pentru a se extinde cu proprietatea, să-și construiască drum și garaj, după cum se poate vedea din planul de construcție. Această canalizare însă se execută necorespunzător. Eu nu sînt de acord cu ea, pentru că îmi afectează imobilul, în caz de ploii”. Cele relatate de domnia sa sînt susținute prin sem-

nătură de alți șase locatari de pe str. Ogorului.

O comisie trimisă, recent, la fața locului de dl. primar a stabilit că este necorespunzător acest sistem de canalizare și a dispus schimbarea proiectului. Adică, așa cum cer și ceilalți locatari, să se facă lucrarea cu canal deschis, pentru a se evita riscul inundațiilor. Măsurătorile dovedesc de fapt că acest pîriu nu se încadrează în cei 1500 m.p. cumpărați de dl. Sandu Gheorghe. Și totuși, lucrările de canalizare închină continuă. Dacă lucrurile nu se opresc la timp, e cazul să se intervină, de către cei îndreptățiți, prin luarea de măsuri care să-i mulțumească pe toți locatarii, care acum se întreabă: cum de autoritățile le dau dreptate, dar nu se întreprinde nimic?

În imagine se poate observa că nivelul casei domnului Vekony este situat sub nivelul terenului învecinat, iar folosirea zidului care îi susține casa, în scopul închiderii pîriului, poate face ca pericolul amintit să devină real. Și sîntem în plin sezon ploios...

Gabriela BALAN

Marti, 14 aprilie 1992

10,00 Actualități • Meteo.
10,20 Calendarul zilei. 10,30
TVE Internațional. 12,10 Ora
de muzică. 13,00 Interferențe.
13,30 Muzica pentru părinți.

13,50 Actualități. • Meteo.
14,10 Tradiții. 15,15 Teleșcoală.
15,45 Agenda muzicală. 16,15
Conviețuirii. 17,00 Actualități.
17,05 Repere transilvane. 17,35
Codrule, măriă ta! 18,00 Salut,
prieten! 19,00 Studioul eco-
nomic. 19,30 Desene animate.
Alice în Țara Minunilor. 20,00
Actualități. 20,35 Sport. 20,45
Telecinemateca. Cei din Sud
(S.U.A., 1945). Înregistrare Su-
per Channel. 22,20 Mistificare
sau adevăr? (TV). 23,20 Croni-
ca Parlamentului • Actuali-
tăți. 23,50 Jazz-fan. 0,20 Reco-
mandări din program.

Scrisori deschise

„Către Redacția ziarului „21-RADICAL”

Un dosar „plimbăreț”

„În data de 12.01.1992 s-a înaintat Procuraturii municipiului Sibiu o reclamație împotriva numitei Popa Maria asistată în căminul pensionarilor din Sibiu, Coșbuc 20.

Au trecut 3 (trei) luni, timp în care dosarul se plimbă de la procuratură la poliție și invers. Mă întreb, cît timp este necesar pentru a soluționa un caz, care este dovedit prin

declarațiile martorilor și care este așteptat de noi să ajungă în instanță. Sper că e timpul să se termine cu corupția și să ne facem datoria cu responsabilitate în vederea unei adevărate Democrații. Azi, 13.04.1991. Profir ȘANDRU, — asistat la Căminul pensionarilor din Sibiu, str. Coșbuc nr. 20”.

În „slujba” cetățenilor?

„Mă numesc Petrescu Mihail și locuiesc (deocamdată) în str. Ploilor nr. 8, ap. 2, parter. Am venit în Sibiu în 1948, locuind în gazdă la adresa de mai sus, unde plăteam chirie proprietarului de atunci, Chirta Ion, 4800 lei (dintr-un salariu de 5200). Locuință care era de fapt o magazie de stoffe, fără electricitate, fără gaze, fără pardoseli. În 1949 statul intervine la cererea noastră (subsemnatul împreună cu alți patru chiriași de la aceeași adresă) și stabilește o chirie de 317 lei/lună. Fostul proprietar decedînd, noii proprietari, familia Radu (fiica lui Chirta Ion), au reușit să scoată din locuință pe patru dintre chiriași. Încercînd să mă scoată și pe mine, am cerut locuință în schimb. Nereușind să scape de familia mea, au început șicanele (au tăiat apa de la WC, electricitatea etc.). S-a ajuns la Judecătoria, Din păcate, hotărîrile judecătorești au fost toate în favoarea lor.

Anul trecut ni s-a adus la cunoștință că parterul locuinței din strada Ploilor nr. 8 este proprietatea fiicei familiei Radu — Popeci Eugenia Delia din Craiova. Așa se face că Radu Janeta și Popeci Eugenia Delia (mama și fiica) dau în judecată Primăria, Administrația Financiară și familia subsemnatului, pentru anularea contractului de închiriere nr. 6/88, contract pe care doamna Radu Janeta îl semnase în deplină facultăți mintale, nesilită de nimeni, pe o perioadă de 10 ani. Judecătoria le dă câștig de cauză. În consecință se procedează la eva-

cuarea mea cu hotărîrea nr. 401/92. Tribunalul ajunge și el la aceeași concluzie. Lucrurile sînd astfel, am solicitat Primăriei locuință încă de anul trecut. O locuință pe str. Tipografilor nr. 14, repartizată unui ceferist; o alta pe str. Ploilor nr. 6; una pe str. Turnului, rămasă liberă prin plecarea locatarilor în Germania, tinută goală timp de 5 luni de dl. Tușineanu, de la Primărie, care se ocupa și înainte și acum de locuințe, repartizată unuia de la țară. Pînă la urmă fostul primar îmi repartizează o locuință în str. Decebal nr. 13, ocupată însă cu acte în regulă de către altcineva.

În fine, acum zece zile am fost în audiență la actualul primar căruia i-am pus la dispoziție o listă cu 5 locuințe libere. Cu această ocazie primarul i-a pus în vedere lui Tușineanu ca pînă în ziua de 7 aprilie să-mi repartizeze una din cele cinci locuințe.

Marti, în 7, m-am prezentat iarăși la primărie, unde dl. Tușineanu s-a eschivat, încercînd să tragă de timp ca și pînă acum. Iată de ce am apelat la această ultimă soluție. Dacă nici în urma unei dispoziții a primarului, dl. Tușineanu n-a catadicsit să-mi rezolve necazul am considerat necesar să fac publică toată „povestea”, să se știe cum se ocupă unii funcționari ai Primăriei de problemele oamenilor, tergiversînd și punînd bețe în roate. Poate, cine trebuie va citi și mă va ajuta”.

Petrescu MIHAIL,

str. Ploilor nr. 8 (deocamdată)

Îndreptări necesare

partamentului. Ne-a fost prezentat, în acest sens, contractul de vânzare-cumpărare nr. 1307, încheiat în 18.11.1949, între Marieta Sigune Henrich — minoră, reprezentată prin mama sa, Henrich Erna și Morariu Gh.

Dl. Boboc ne spunea atunci că îi vine tare greu să părăsească, după 38 de ani, locuința respectivă și noi îi dădeam dreptate dar... după discuția pe care am avut-o cu dl. Ziman Dumitru am înțeles că lucrurile nu stau chiar așa și că dl. Boboc ne-a prezentat doar varianta care îi convenea dînsului.

Proprietarul imobilului, dl. Morariu Florin Gheorghe face următoarea propunere privind modul de soluționare al conflictului iscat de apartamentul locuit în prezent de dl. Boboc Constantin și soția sa. „1. Închirierea apartamentului pe durata vieții susnumiților cu

aplicarea unui regim de chirie egal cu cel practicat de stat; 2. Obligațiile și îndatoririle chiriașului și proprietarului vor fi clar evidențiate într-un contract; 3. Prezența propunere este valabilă pînă în data de 1.05.92 și doar în condițiile încetării oricărei stări conflictuale între părți; 4. Pentru a elimina eventualele neînțelegeri, la încheierea contractului, propunem arbitrajul lui de către o persoană acceptată de ambele părți.

Morariu Gheorghe Florin. În mod firesc și în condițiile acestora, pe dl. Boboc nu ar trebui să-l deranjeze cui plătește chiria. Dar mai știi ce e în mintea omului?

Nu ne putem face arbitri în acest conflict și nici nu dorim acest lucru. Singurul arbitru în acest caz este legea. Ceea ce dorim să precizăm, atât pentru dl. Boboc cît și pentru dl. Morariu este faptul că în cazul unui act fals, după un anumit număr de ani se prescrie doar răspunderea penală și dacă este dovedit falsul atunci respectivul act se anulează.

Dan Ioan BOGDAN

Fapte ce se leagă...

Cu ani în urmă au circulat zvonuri privind desprinderea Transilvaniei de România. Se vorbea despre federalizarea Maramureșului, Crișanei și Banatului. După 1989 aceste zvonuri au luat amploare; pînă și presa poloneză a încercat „să facă rînduială” în casa noastră. Obrăznicia a mers prea departe.

Pe teritoriul Republicii Moldova au apărut mișcări separatiste. În acest an agresiunea a luat proporții alarmante prin masarea în Transnistria a sotiilor de cazaci, înarmați pînă în dinți. Acești descreierați au asasinat și asasează oameni nevinovați: pînă și copiii n-au scăpat de samavolnicile acestora. Scopul unor astfel de ticăloșii este formarea unui cap de pod, în vederea invadării întregii Basarabii. În plus, se urmărește crearea unei republici comuniste, sub denumirea probabilă de „Rusia Mică”, avînd capitala la Odessa.

În Europa ființează Partidul Radical Transnațional, cu sedii la Roma, Bruxelles și Budapesta. Telul acestei formațiuni este federalizarea statelor europene în vederea creării unei Federații Europene, transnaționale.

Evenimentele se leagă între ele într-un mod diabolic. Aflăm din articolul „O neînchipuită orbire”, apărut în „România liberă” din 4.03. a.c., că în acest partid diversionist (Partidul Radical Transnațional) sînt înscrși: 16 deputați F.S.N., doi ai U.D.M.R. și cîte unul din

P.N.L., M.E.R., P.E.R., P.S.D.T., al minorității polone, ucrainiene, elene, al țiganilor și, culmea!, al P.U.N.R. Prin urmare, nu ne vinдем țara, dar o trădăm.

Forțe oculte au adus în București încă o mineriadă, sub conducerea lui Miron Cosma...

O altă diversiune este promovarea șovinismului. Naționalitățile cu care conviețuim ar fi cazul să înțeleagă că soarta ne-a legat, deci nu avem altă alternativă decît să trăim în pace. Dorința de eliminare a vreunei părți ar fi o monstruoasă absurditate.

România se găsește izolată și nu numai de acum: izolarea durează de cînd tancurile „roșii” au pătruns pe teritoriul nostru. Diversiunea împotriva României evoluează cu pași repezi, însă nimeni dintre „iubiții noștri conducători” nu ia o poziție clară, tranșantă. Despre măsuri de apărare, nici pome-neală.

Nu trebuie uitat că predecesorii noștri au luptat din răpureri pentru întregirea țării. Cele peste două milioane de eroi care au murit în războaiele ultimului secol se răsucesc în morminte! România nu este a trădătorilor și, precum spunea Ștefan cel Sfînt, nu e nici măcar o noastră, a celor care luptăm pentru neatîrnarea ei, ci a urmașilor, urmașilor noștri.

Vasile GIURGIU

— veteran de război —

Imperiul rusesc se prăbușește. Bolșevismul a dat faliment. Uniunea Sovietică s-a dezmembrat. Federația Rusă e pe cale să se fărîmițeze. Economia Comunității Statelor Independente e la pămînt. Noul „țar”, Boris Elțin, din roșu a devenit vînat. Mai mult de nevoie decît de voie a hotărît cu acoliții săi renunțarea la pe-restroika-catastroika (cacofonia, în acest caz, e inevitabilă). Deci, au dat ei un u-caz privind accelerarea reformelor. Prin urmare, începînd cu primele zile ale lui '92 s-au „liberalizat” prețurile majorității bunurilor de consum. (Cunoaștem și noi, românii, îndeaproape aiureala asta. Mă întreb, dacă nu cumva România a fost încă o dată „poligonul” experimental al bijbielilor cripto-comuniste). Și rușii au făcut-o în stilul „balșoi”, care le este afit de caracteristic, ridicînd brusc (și nu în etape, precum mai prudenții noștri „cîrmaci”) prețurile de 3-5-10 ori. Consecințele? Reacții violente de contestare a președintelui Federației Ruse și a politici de tranziție spre economia de piață. Contestatarii? O anumită parte a cetățenilor Federației, aceeași anumită parte a parlamentarilor, a „durilor” din armată, din KGB. Foști. Nostalgicii. Cei care și-au pierdut (sau sînt pe cale să-și piardă) privilegiile. Iar Mișa Gorbaciov, simțînd că-i vine iar apă la moară și prinzîndu-l pe picior greșit pe Borea Elțin, a trecut la contraatac, vizitînd Germania și Japonia, fiind primit cu înalte onoruri.

Pe de altă parte, Kaghebiștii și generali nî pot admite nici acum, în al 13-lea

„Moscova nu crede în lacrimi”

ceas, să renunțe la puterea discrețională pe care au avut-o trei sferturi de veac. Disputele asupra flotei Mării Negre, asupra Crimei, dedesubturile înlăturării președintelui gruzin Gamsahurdia, ororile din Nagorno-Karabah și zona transnistreană a Republicii Moldova, pot fi rezumate într-un singur cuvînt: „nikagda!” (niciodată). Aceasta fiind politica de secole a imperiului rusesc, ca și a oricărui alt imperiu, niciodată voind să renunțe de bună voie la vreun tezaur, teritoriu sau popor din cîte au acaparat. Dictatorilor nu

le-a păsat niciodată, nici măcar cît negru sub unghie, de suferințele supușilor. Tot o apă ș-un pămînt fiind Berlinul lui Hitler, Pekinul lui Mao, Bagdadul lui Saddam (era să scriu Satan) sau Kremlinul lui Lenin-Stalin-Gorbaciov-Elțin & Co.

Și, doamne, cît de înspăimîntător de profetic suna acum sufletului nostru (cutremurat de tragedia fraților basarabeni) titlul celebrului film din epoca glasnostului: „MOSCOVA NU CREDE ÎN LACRIMI”...

Ovidiu TOMULEȚIU

Domnul Romeo Trifu are cuvîntul:

DOMNUL REDACTOR ȘEF,

În virtutea normelor de deontologie profesională ce se practică în jurnalistică, vă rog să publicați în ziarul d-voastră următorul

DREPT LA REPLICA

Sînt literalmente încîntat că într-un astfel de ziar ca „Radical 21” apare un articol precum „ESN — AZI-ISTE” intitulat sub semnătura unui specimen ca Ghita Aurelian!

La asa cap, asa căciulă!

Cît despre conținut, l-am pus direct în locu!

Acolo!

Ing. Romeo Trifu

VASILE ȚEPORDEI

POHOD NA SIBIR

Despre moartea lui Beria

După cum se știe, moartea lui Stalin a fost urmată de detronarea, arestarea și condamnarea lui Beria, fostul călău din epoca stalinistă. Într-una din zile am fost chemați în sala mare a lagărului 6 din Vorkuta, unde un colonel sovietic din cadrul N.K.V.D.-ului ne-a citit scandalul provocat de procesul lui Beria. În expunerea ce ne-o făcea, Beria era descris ca o bestie furioasă. Spunea colonelul că dicționarul nu are suficiente cuvinte pentru clasificarea justă a faptelor lui Beria. N-aurisem pînă atunci o caracterizare mai cruntă făcută unui om politic. Cînd a terminat și a întrebat dacă are cineva ceva de spus, s-a sculat un colonel german, condamnat la 25 de ani pentru că luptase pe frontul de răzăr, și a pus următoarea întrebare: „Cetățene colonel, pentru ce stau eu aici?” „Pentru că ai ascultat ordinele lui Hitler și ai luptat împotriva poporului rus”, „Beria a fost un criminal. Așa l-ați calificat dumneavoastră. Dacă eu stau aici pentru că am executat ordinele lui Hitler, de ce nu stați și dumneavoastră, care în decurs de atîta ani ați executat ordinele lui Beria?” Toată sala a început să aplaude. Colonelul, care ne citise istoria lui Beria își strînsese folie, le introduse în servietă și plecă fără să mai spună vre-un cuvînt. Odată cu el a plecat și șeful lagărului și ofițerii politici care îl însoțiseră pe colonelul amintit.

Situații din acestea se întîmplau des. În lagăr erau oameni care stăteau închiși numai din răz-bunare și ură. Erău oameni capabili, doctori, ingineri, profesori universitari, ziariști și de alte profesii, care ajunseseră în lagăr datorită răutății și răz-bunării oamenilor răi.

După această comunicare ne-am retras în bă-răcile noastre și am început să discutăm despre crimele lui Beria și ale acoliților lui.

Contra bombeî atomice

În aprilie 1955, am fost anunțați că se va ține un mare miting, la care trebuie să se țină cîteva conferințe și să se citească apelul „Societății internaționale a luptătorilor pentru pace și progres”, sub titlul umanitarist de: „Chemarea de la Stockholm contra bombeî atomice”.

O dare de seamă mai amplă o face Johann Ur-wich în lucrarea sa „Fără pașaport prin URSS”, vol. I, pag. 241—252.

În ziua fixată s-a prezentat o comisie milita-ră, în sala de mese a lagărului, care ținea loc și de club. Făcea parte din comisie și ministrul de interne al Republicii Mordvina. După ce au citit conferința despre pericolul bombeî atomice, s-a adresat deținuților cu rugămîntea de a pune întrebări.

Din mulțime s-a ridicat un tînăr și a întrebat: „Ce obligații și ce drepturi politice avem noi deținuții?” După ce s-a consultat cu membrii comisiei, președintele a spus categoric: „Nici u-nul”. „Atunci n-avem ce semna”, răspunse tî-nărul, care era românul Johann Urwich. S-a fă-cut în sală gâlăgie. Nu se auzea ce vorbea președintele.

După cîteva minute, potolindu-se gâlăgia, s-a auzit o voce: „Cine semnează apelul de la Stok-holm, își semnează sentința la moarte. Decît acest rai fericit în care sîntem, mai bine o moar-te urîtă de bomba atomică”.

S-a produs un vacarm de nedescris. Deținuții s-au împrăștiat înjurînd revoltați.

NKVD-ul a căutat să afle cine este autorul aceluia strigăt. Datorită unui german, care cola-bora cu autoritățile s-a aflat că pe autor îl chea-mă Pater Pietro Leona. Era preot catolic italian. În timpul războiului fusese reprezentant al Va-ticanului la Odesa. La retragerea armatelor ger-mano-române el rămăsese pe loc în Odesa. De-sigur că a fost ridicat și condamnat la 25 de ani. De atunci a cîntărețat lagărele sovietice. În a-ceeasi seară preotul catolic a fost chemat de o-fițerul politic al lagărului, care l-a acuzat de in-stigație împotriva sovietelor. Pater Leone a res-pins acuzația. Atunci, ofițerul politic l-a adus pe căpitanul de parașutiști german, originar din München și i-a pus față în față. În consecință Pater Leone a fost pedepsit cu carceră. A fost ridicat și trimis într-o direcție necunoscută. Pes-te vreo 10 zile, a fost adus din nou în lagăr, a fost îmbrăcat cu haine noi și i s-a comunicat că este pus în libertate și că pleacă în Italia. De-ținuții au făcut o manifestație entuziastă. Acum eram siguri că ne vine și nouă rîndul la repa-triere.

★

În anul 1976, cînd am fost în America, am vorbit la telefon cu Pater Leone care, era în Ca-nada. Fusese trimis aici de Vatican în misiune. M-a invitat să mă duc la el, dar timpul nu mi-a permis.

După cum am mai arătat în mai multe rînduri, situația noastră, a deținuților străini era foarte ciudată. Apăruse decretul de grațiere, dar noi eram ținuți în aceleași condițiuni. Aceleași

canalii ne păzeau, aceiași ne percheziționau, a-ceiași conduceau la muncă pe cei ce lucrau în fabrică, într-un cuvînt eram tot deținuți. Con-form decretului — eram liberi, dar în realitate continuam viața de deținuți.

În noiembrie 1955 mi s-a pus în vedere, celor născuți la răsărit de Prut pînă la Vladivostok, că vom fi reținuți pentru a se verifica dacă nu cumva sîntem cetățeni sovietici. Se știe că gu-vernul stalinist emisese, la 28 iunie 1940, un de-cret prin care se specifica în mod expres: „Cine a rămas pe teritoriul Uniunii Sovietice este ce-tățean sovietic”. Cum sute de mii de basarabeni și bucovineni nu erau de acord cu acest decret, la sfîrșitul celui de al doilea război ei se refu-giaseră cu familiile pe teritoriul României, con-siderîndu-se cetățeni români.

Din cauza aceasta sute de mii de oameni au fost fugăriți de la un căpăt la altul al țării, vî-nați, arestați, urcați în trenuri și trimiși cu for-ța în Uniunea Sovietică.

Au fost aduși la Iavaș vreo 40 din categoria noastră, care fuseseră închiși în diferite lagă-re ale Siberiei. Printre aceștia era și Hariutiunian Levon, armean din București, absolvent al Aca-demiei Comerciale, arestat împreună cu tatăl său, care era președintele armenilor naționaliști din România. Tatăl său făcuse stagiul în lagărele de la Vorkuta, în timp ce Levon fusese la Cara-ganda. Cînd a apărut decretul pentru eliberarea bolnavilor, tatăl lui Levon fusese eliberat și trimis în Iran. De acolo luase legătura cu Levon și întrețineau corespondență. Cînd a venit Levon la noi, știa că tatăl său este în viață. Într-una din zile s-a primit o scrisoare din Iran, prin care Levon era anunțat că tatăl său a murit. Am pus mina pe scrisoare și am dosit-o. A doua zi am organizat un parastas pentru cei care au murit în lagărele sovietice. Toți ne-au dat numele morților. Am procurat griu, am făcut o colivă și cînd am pomenit morții, primul era tatăl lui Levon. Atunci am scos cartea poștală din Iran și după ce am pronunțat numele lui, Levon a fost impresionat, m-a îmbrățișat și a plîns ca un copil. Și de atunci am rămas ca doi frați.

Tot de la Caraganda au fost aduși la gru-pul nostru și Alexandru Smochină din București, fiul președintelui transnistrenilor din România, Nichita Smochină. Alexandru Smochină fusese pretor în timpul celui de al doilea război, la Ovidiopol. Își făcuse pedeapsa la Caraganda și acum se reîntorcea în țară.

Din Siberia a mai fost adus și învățătorul Bo-ris Bobroșinski de prin sudul Basarabiei, care în timpul războiului lucrase cu căpitanul Leon Ostrovski, în cadrul serviciului de contrainfor-mații.

(va urma)

Mica publicitate

VINZARI-CUMPARARI

• Vind 250 oi cu miei. Roșianu Ilie, Miercurea Sibiului nr. 333, telefon 279 B. (609)

• Vind urgent apartament confort I, 3 camere la bloc, str. Oncești 17/30, pe valută. Informații telefon 43 37 00 sau 44 67 69. (606)

• Vind taur de bivola. Satul Noul nr. 125, comuna Roșia — familia Dumitru Ion. (603)

DIVERSE

— Doriți să deveniți un bun conducător al autoturismului dumneavoastră?
— Doriți să vă însușiți și aprofundați cunoștințele de legislație rutieră, predate pe înțelesul tuturor? Nimic mai simplu.

Contactați firma ALLDO SRL, str. Oituz 31, care vă stă la dispoziție pentru înscrieri și relații, de luni până vineri între orele 8—17. Relații suplimentare la telefon: 42 45 33. (547)

• Asigur muzică mecanică pentru nunți, botezuri, cununii — avantajos. Telefon 92/44 07 07

• TAVI-REISEN transportă persoane la Köln. Obține asigurare medicală. Telefon 92/43 11 57 sau 43 12 95. (605)

• Traduc în/din limbile germană, spaniolă, italiană, franceză, maghiară. Telefon 92/47 23 86, 92/44 43 94. (590)

„BRAVO” S.A. organizează excursii la ISTANBUL în 15, 21, 29 aprilie 1992; CHINA; THAILANDA în aprilie, mai, iunie 1992. Informații telefon 42 77 02; 43 42 54. (599)

S.C. „BRINDUȘA” vine de pe bază de comandă: Televizoare color „Nei”; frigider, congelatoare; mașini de spălat automate, combină frigorifică, compusă din congelator, 4 sertare și frigider capacitate 260 l. Telefon 44 33 95. (584)

Invitație

ASOCIAȚIA „SPERANȚA” invită la sediul din str. Dr. Bagdasar, persoanele care au răspuns anunțului din ziar, joi, 16 aprilie, 1992, ora 14, pentru stabilirea programului de activitate. Conducerea

S. C. SATRAM S. A. MÎRȘA

VINDE PRIN LICITAȚIE următoarele mijloace de transport:

- autoturisme ARO
- multicare
- tractoare
- autobuze
- motostivuitoare
- automacarale
- autotrenuri rutiere

Licitația se ține la sediul societății în data de 16 aprilie 1992, ora 9,00.

Înscrierile se fac până în data de 15 aprilie 1992, ora 14,00.

Informații suplimentare la telefon 92/55 03 21, interior 253, 387.

— 172 —

S. C. „PRIMA ARDELEANĂ” S. A. Sibiu (fosta agenție O.J.T.)

A PUS ÎN VINZARE LOCURI DE ODIHNĂ pe litoral pentru anul 1992, în stațiunile: Eforie-Nord, Saturn, Mamaia. Toate locurile sînt în hoteluri de trei stele (conf. I A), masa se servește la restaurant.

Informații suplimentare și înscrieri la sediul firmei din Sibiu, str. Piața Unirii nr. 1, telefon 41 25 59. (173)

INCOTA ATLAS SRL

EFFECTUEAZĂ trans-

port de persoane în Germania pe ruta SIBIU — PRAGA — NÜRNBERG — HEILBRONN — STUTTGART.

Informații A.C.R. — Sibiu, telefon 92/44 73 59 și FIRMĂ 92/44 46 19. — 272 —

TRANSCIBIN S. A. SIBIU

str. Henri Coandă nr. 12, telefon 43 20 37, EFFECTUEAZĂ rapid, ieftin și de calitate:

- reparații curente;
 - revizii tehnice periodice.
- pentru toate tipurile de autovehicule. — 167 —

FIRMA THEO REISEN

EFFECTUEAZĂ SĂPTĂMÎNAL transport de persoane în Germania, prin NÜRNBERG, la MÜNCHEN-DACHAU și STUTTGART-PFORZEIM.

Relații la telefon 92/44 77 50, între orele 8—15 și 92/42 72 23, orele 16—21. (271)

UN CONFLICT NEREZOLVAT

SARAJEVO, 12.04.1992 — Trimisul special al O.N.U. în Iugoslavia, un diplomat portughez, a anunțat desființarea formațiunilor armate ale celor 3 comunități din BOSNIA-HERTEGOVINA și retragerea forțelor militare în termen de 24 ore. Armistițiul a intrat în vigoare duminică, la miezul nopții, ca urmare a tratativelor cu membrii Comunității Europene. Armata federală dominată de sîrbi n-a participat la negocieri. Cele 3 comunități etnice vor continua convorbirile pentru împărțirea Bosniei-Herțegovina în 3 regiuni etnice.

Pe de altă parte, conflictul n-a fost rezolvat nici în Croația, unde, după cum sustine Zagreb, a fost doborât duminică un avion federal.

VICTORIA MODERATILOR

TEHERAN — Rezultatele preliminare ale alegerilor parlamentare din Iran, indică o victorie a candidaților cu vederi moderate, susținători ai președintelui Ali AKBAR HASHEMI RAFSANJANI. Pînă duminică erau cunoscute rezultatele din majoritatea regiunilor țării, mai puțin din TEHERAN. Rezultatele definitive ale alegerilor de vineri, în care dogmaticii islamici n-au cîștigat teren, vor fi cunoscute joi.

Rubrică de Emil PORIME

La fluierul final

HANDBAL — Divizia B

G.S.M. Independența Cedonia Sibiu — Electromureș Tg. Mureș 25—20 (14—10).

Metalul A.S.A. Copșa Mică — Metalul Hunedoara 29—19 (12—11).

Carpați Mîrșa — Gloria Energia Pandurii Tg. Jiu 31—26 (15—14).

Parcă, pentru a alunga suspiciunile ce pluteau în jurul lor, handbaliștii de la Carpați Mîrșa au jucat cu o ambiție și dăruire cum de mult nu i-am mai văzut.

Au marcat: Vătafu 13, Csavar 10, Căpitanu 5, Tomuția 2, Dobrotă 1.

FOTBAL

GAZ METAN MEDIAȘ — CHIMIA RM. VILCEA 0—0

Așa cum anticipam, vilcenii n-au făcut simplu act de prezență pe Tirnavă. Deși la Mediaș s-a luat „taurul de coarne” (schimbarea conducerii tehnice) totuși nici de astă dată, gazarii n-au reușit să-i facă fericiți pe proprii suporteri.

ARIS ARAD — ȘOIMII COMPA SIBIU 1—0 (0—0)

„Coridă în toată legea domnule”. — Îmi spunea după meci jucătorul Cașoltan. Eu mă întreb cum au mai ieșit în tregi jucătorii sibiieni din „abatorul” de la Arad, echipa locală jucînd mai mult la studiul „anatomiei” adversarilor decît fotbal.

SPORTUL STUDENTESC — F.C. INTER SIBIU 1—0 (1—0)

Un gol dintr-o neatenție a interiştilor avea să hotărască soarta unei partide, în care sibiienii se puteau întoarce măcar cu un punct.

Marcel BALOMIR

ELECTROBOBINAJ BUCUREȘTI

Șos. Gării Dudești 3, sector 3,

Telex: 11676

Tel.: 27 65 65; 28 46 84;

27 34 15/3; 19 15 95.

REDUCERI DE PREȚURI
la livrările en gros

- aprinzătoare electrice;
- dispozitive de măcinat cereale;
- electropompe;
- transformatoare de sudură (80 A; 200 A; 300 A; 500 A) și de sudură în puncte (8 KVA; 12,5 KVA);
- transformatoare de protecție (100 VA; 250 VA; 400 VA; 630 VA; 1000 VA);
- mașini de spălat rufe;
- stabilizatoare electronice de tensiune.

© INFOED com S.R.L.

SOCIETATEA COMERCIALĂ „LEGUMICOLA” Mediaș

cu sediul în MEDIAȘ, Piața Republicii nr. 1, VINDE PRIN LICITAȚIE PUBLICĂ:

- UTILAJE AGRICOLE ȘI CLĂDIRI.

Listele cu aceste utilaje sînt afișate la sediul unității.

Licitația va avea loc în ziua de 28 aprilie 1992.

Solicitanții trebuie să depună la casierie 10% din prețul de strigare afișat.

Relații suplimentare la Mediaș, telefon 92/81 57 77. — 171 —